

shariatkhoda.org

شریعت خدا: ضمیمه ۴: مو و ریش مسیحی

یک فرمان ساده از خداوند، که کاملاً نادیده گرفته شده است

فرمان در لایوان ۱۹:۲۷

هیچ توجیه کتاب مقدسی برای این وجود ندارد که تقریباً تمام فرقه‌های مسیحی فرمان خداوند درباره نگه داشتن مو و ریش مردان را نادیده بگیرند، همان‌طور که خداوند توصیف کرده است.

ما می‌دانیم که این فرمان توسط تمامی یهودیان در دوره کتاب مقدس بدون وقفه رعایت می‌شد، همان‌طور که یهودیان فوق‌العاده ارتدوکس امروزی همچنان آن را رعایت می‌کنند، هرچند با جزئیات غیربرگرفته از کتاب مقدس به دلیل سوءتفاهم‌های خاخامی نسبت به این آیه.

همچنین شکی نیست که عیسی، به همراه تمام حواریون و شاگردانش، همه فرامین تورات را به‌طور وفادارانه اطاعت کردند، از جمله لایوان ۱۹:۲۷:

“موهای اطراف سر خود را تراشید و خطوط ریش خود را نزدیک به پوست تراشید.”

تأثیر یونانی و رومی

اولین مسیحیان شروع به انحراف از فرمان درباره مو و ریش کردند، عمدتاً به دلیل تأثیرات فرهنگی در قرون اولیه عصر مسیحیت.

سنت‌های فرهنگی و سازش

با گسترش مسیحیت در سراسر **جهان یونانی-رومی**، تازه‌واردان سنت‌های فرهنگی خود را با خود آوردند. یونانیان و رومیان هر دو دارای معیارهای بهداشتی و آرایشی بودند که شامل تراشیدن و کوتاه کردن مو و ریش می‌شد. این سنت‌ها شروع به تأثیرگذاری بر آداب مسیحیان غیر یهودی کردند.

مسیحیان اولیه تحت تأثیر ظاهر رومیان و یونانیان قرار گرفتند و شروع به نادیده گرفتن شریعت خداوند درباره نحوه نگه داشتن مو و ریش خود کردند.

شکست کلیسا در ایستادگی

این باید زمانی می‌بود که رهبران کلیسا بر ضرورت وفادار ماندن به آموزه‌های پیامبران و عیسی، صرف‌نظر از ارزش‌ها و سنت‌های فرهنگی، پافشاری می‌کردند.

آنها نباید در برابر هیچ‌یک از فرامین خداوند سازش می‌کردند. با این حال، این ضعف در تصمیم‌گیری از نسلی به نسل دیگر منتقل شد و نتیجه آن مردمی شد که در توانایی خود برای وفادار ماندن به شریعت خداوند ضعیف شدند.

بازماندگان حفظ‌شده توسط خداوند

این ضعف تا امروز باقی مانده است و کلیسایی که اکنون می‌بینیم، فاصله زیادی با کلیسایی دارد که عیسی بنا نهاد. تنها دلیلی که باعث بقای آن شده این است که، مانند همیشه، خداوند بازماندگانی را حفظ کرده است: “هفت هزار نفری که در برابر بعل زانو نزده و او را نبوسیده‌اند” (اول پادشاهان ۱۸:۱۹).

اهمیت این فرمان

یادآوری اطاعت

فرمان مربوط به مو و ریش یادآوری ملموسی از اطاعت و جدا بودن از تأثیرات دنیوی است. این امر سبک زندگی‌ای را منعکس می‌کند که متعهد به احترام به دستورالعمل‌های خداوند بر ارزش‌های فرهنگی یا اجتماعی است.

هیچ آیه‌ای در کتاب مقدس نشان نمی‌دهد که خداوند فرمان خود درباره مو و ریش را لغو کرده باشد. عیسی و شاگردانش همگی مو و ریش خود را طبق شریعت نگه می‌داشتند.

عیسی و حواریون او این اطاعت را به نمایش گذاشتند، و مثال آنها باید مؤمنان امروزی را ترغیب کند که این فرمان اغلب نادیده گرفته شده را به عنوان بخشی از وفاداری خود به شریعت مقدس خداوند بازایبند.

عیسی، ریش و موی او

عیسی به عنوان نمونه نهایی

عیسی مسیح در طول زندگی خود، نمونه نهایی را برای هر کسی که به دنبال زندگی ابدی است ارائه کرد. او اهمیت اطاعت از تمامی فرامین پدر، از جمله فرمان مربوط به مو و ریش فرزندان خدا را نشان داد.

الگوی او از دو جهت اهمیت دارد: برای هم‌عصرانش و برای نسل‌های آینده شاگردان.

به چالش کشیدن سنت‌های خاخامی

در زمان او، پیروی عیسی از **تورات** به عنوان مقابله‌ای در برابر بسیاری از تعالیم خاخامی که بر زندگی یهودیان تسلط داشت، عمل می‌کرد. این تعالیم ظاهراً بسیار وفادار به تورات به نظر می‌رسیدند، اما در حقیقت عمدتاً سنت‌های انسانی بودند که برای “برده” کردن مردم به آن سنت‌ها طراحی شده بودند.

اطاعت خالص و بی‌آلایش

عیسی با اطاعت وفادارانه از تورات، از جمله فرامین مربوط به ریش و موی خود، این انحرافات را به چالش کشید و نمونه‌ای خالص و بی‌آلایش از اطاعت از شریعت خدا ارائه داد.

ریش عیسی در پیشگویی و رنج‌های او

اهمیت ریش عیسی در پیشگویی و رنج‌های او نیز برجسته شده است. در پیشگویی اشعیا درباره عذاب‌های مسیح، به عنوان **بند رنج‌کشیده**، یکی از شکنجه‌هایی که عیسی متحمل شد، کشیدن و کندن ریش او بود: “پشت خود را به کسانی که مرا زدند، و گونه‌هایم را به کسانی که ریشم را کندند، عرضه کردم؛ چهره‌ام را از تمسخر و تف پنهان نکردم” (اشعیا ۶: ۵۰).

این جزئیات نه تنها بر رنج‌های جسمی عیسی تأکید دارد، بلکه نشان‌دهنده اطاعت استوار او از فرامین خداوند است، حتی در مواجهه با عذاب‌های غیرقابل تصور. نمونه او همچنان یادآوری قدرتمندی برای پیروانش در امروز است تا شریعت خدا را در تمام جنبه‌های زندگی، همان‌گونه که او انجام داد، گرامی بدارند.

چگونه این فرمان ابدی را به درستی رعایت کنیم

طول مو و ریش

مردان باید مو و ریش خود را در طولی حفظ کنند که از دور نیز به وضوح قابل تشخیص باشد. نه خیلی بلند و نه خیلی کوتاه، نکته اصلی این است که نه مو و نه ریش بیش از حد کوتاه نشود.

خطوط طبیعی را تراشید

مو و ریش نباید در خطوط طبیعی خود تراشیده شوند. این نکته کلیدی این فرمان است که بر اساس کلمه عبری *pe'ah* بیان شده است، که به معنای کناره، حاشیه، گوشه یا لبه است. این کلمه به طول هر تار مو اشاره ندارد، بلکه به مرزهای طبیعی مو و ریش مربوط است.

برای مثال، همین کلمه *pe'ah* در مورد حاشیه‌های یک مزرعه نیز به کار رفته است: “هنگامی که محصول زمین خود را درو می‌کنید، تا لبه‌های (*pe'ah*) مزرعه خود را درو نکنید و خوشه‌های افتاده را جمع نکنید” (لاویان ۱۹:۹).

کاملاً مشخص است که این آیه به طول یا ارتفاع گندم (یا هر گیاه دیگری) اشاره ندارد، بلکه به کناره‌های خود مزرعه مربوط می‌شود. همین درک در مورد مو و ریش نیز صدق می‌کند.

اصول رعایت این فرمان

1. **حفظ وضوح ظاهری:** مو و ریش باید به وضوح قابل مشاهده و شناخته‌شده باشند، تا تمایزی را که خداوند فرمان داده است منعکس کنند.
2. **حفظ کناره‌های طبیعی:** از تراشیدن یا تغییر خطوط طبیعی مو و ریش خودداری کنید.

با رعایت این اصول، مردان می‌توانند این دستور الهی در مورد مو و ریش خود را به‌طور وفادارانه اجرا کنند و فرامین ابدی خداوند را همان‌گونه که خواسته شده است، محترم بشمارند.

موی سر و ریش برای هر مردی که از خدا می‌ترسد و از پسرش، عیسی مسیح، پیروی می‌کند

درست

خط طبیعی مو (همه طرف‌ها)، ریش (از جمله گردن) و سیل دست‌نخورده است و تغییری در آن ایجاد نشده است

نادرست

خط طبیعی مو، ریش و سیل تغییر یافته است

shariatkhoda.org

استدلال‌های نامعتبر برای اطاعت نکردن از این فرمان خداوند:

استدلال نامعتبر:

“فقط کسانی که می‌خواهند ریش داشته باشند باید اطاعت کنند”

برخی از مردان، از جمله رهبران مسیحیان یهودی‌گرا، استدلال می‌کنند که نیازی به اطاعت از این فرمان ندارند، زیرا ریش خود را به‌طور کامل می‌تراشند. طبق این منطق نادرست، این فرمان فقط در صورتی اعمال می‌شد که فرد

تصمیم بگیرد “ریش داشته باشد.” به عبارت دیگر، فقط اگر مردی می‌خواست ریش (یا مو) خود را بلند کند، باید از دستورات عمل‌های خدا پیروی می‌کرد.

این توجیه راحت در متن مقدس یافت نمی‌شود. هیچ “اگر” یا “در صورتی که” به‌عنوان یک شرط وجود ندارد، بلکه فقط دستورات عمل‌های واضحی درباره نحوه نگهداری مو و ریش ذکر شده است. با همین منطق، می‌توان سایر فرامین را نیز رد کرد، مانند فرمان سبت:

- “نیازی نیست روز هفتم را نگاه دارم چون هیچ روزی را رعایت نمی‌کنم،” یا
- “نیازی نیست نگران گوشت‌های حرام باشم چون هرگز نمی‌پرسم که چه نوع گوشتی در بشقابم است.”

این نوع نگرش خداوند را متقاعد نمی‌کند، زیرا او می‌بیند که فرد قوانین او را نه به‌عنوان چیزی لذت‌بخش، بلکه به‌عنوان یک مزاحمت که آرزو می‌کرد وجود نداشت، می‌بیند. این نگرش کاملاً در تضاد با نگرش مزامیر است: “ای خداوند، مرا بیاموز که قوانین تو را درک کنم، و همیشه آنها را دنبال خواهم کرد. به من فهم بده تا شریعت تو را نگاه دارم و با تمام دل از آن اطاعت کنم” (مزمور ۱۱۹:۳۳-۳۴).

استدلال نامعتبر:

“فرمان درباره ریش و مو مربوط به آداب و رسوم بت‌پرستان همسایه بود”

فرمان درباره مو و ریش اغلب به اشتباه به‌عنوان بخشی از آیین‌های بت‌پرستانه مرتبط با مردگان تفسیر می‌شود، صرفاً به این دلیل که آیات مجاور در همان فصل به برخی از اعمالی که خدا منع کرده اشاره دارند. اما وقتی زمینه و سنت یهودی را بررسی می‌کنیم، متوجه می‌شویم که این تفسیر پایه محکمی در کتاب مقدس ندارد.

این فرمان یک دستورالعمل واضح درباره ظاهر شخصی است، بدون هیچ اشاره‌ای به آیین‌های مربوط به مردگان یا هر رسم بت‌پرستانه دیگر.

زمینه گسترده‌تر لایوان ۱۹

این فصل در لایوان شامل مجموعه‌ای گسترده از قوانین است که جنبه‌های مختلف زندگی روزمره و اخلاقی را پوشش می‌دهند. این قوانین شامل فرامینی درباره:

- عدم انجام فال‌گیری و جادوگری (لایوان ۱۹:۲۶)

- عدم ایجاد بریدگی یا خال کوبی بر روی بدن برای مردگان (لاویان ۱۹:۲۸)
- عدم فحشا (لاویان ۱۹:۲۹)
- رفتار نیکو با بیگانگان (لاویان ۱۹:۳۳-۳۴)
- احترام به سالمندان (لاویان ۱۹:۳۲)
- استفاده از وزن‌ها و پیمان‌های درست (لاویان ۱۹:۳۵-۳۶)
- عدم مخلوط کردن انواع مختلف بذرها (لاویان ۱۹:۱۹)

هر یک از این قوانین بازتاب نگرانی خاص خدا برای قدوسیت و نظم در میان قوم اسرائیل است. بنابراین، ضروری است که هر فرمان را بر اساس ارزش خود در نظر بگیریم. نمی‌توان فقط به این دلیل که در آیه ۲۸ به بریدگی‌های بدن برای مردگان و در آیه ۲۶ به جادوگری اشاره شده، ادعا کرد که فرمان عدم تراشیدن مو و ریش با آیین‌های بت‌پرستانه مرتبط است.

هیچ شرطی در این فرمان وجود ندارد

هیچ استثنایی در کتاب مقدس نیست

اگرچه در برخی از بخش‌های تنخ اصلاح سر و ریش به عنوان نشانه‌ای از عزاداری ذکر شده است، اما در هیچ جای کتاب مقدس گفته نشده که مرد می‌تواند مو و ریش خود را بتراشد، تا زمانی که این کار را به عنوان نشانه‌ای از عزاداری انجام ندهد.

این شرط اضافه‌شده به فرمان یک الحاق انسانی است—تلاشی برای ایجاد استثناهایی که خدا در شریعت خود نگنجانده است. چنین تفسیری بندهایی را به متن مقدس اضافه می‌کند که وجود ندارند و نشان‌دهنده تلاشی برای اجتناب از اطاعت کامل است.

تعدیل فرامین، نوعی سرکشی است

این نگرش که فرامین را بر اساس راحتی شخصی تنظیم کنیم، به جای پیروی از آنچه به‌طور واضح فرمان داده شده است، در تضاد با روحیه تسلیم شدن به اراده خداوند است. آیاتی که به اصلاح مو و ریش برای مردگان اشاره دارند، به‌عنوان هشدارهایی عمل می‌کنند که این بهانه نمی‌تواند شکستن فرمان مربوط به مو و ریش را توجیه کند.

درک آنها از این فرمان

در حالی که آنها به وضوح درک نادرستی از برخی جزئیات مربوط به اصلاح مو و ریش دارند، یهودیان ارتدوکس از دوران باستان همواره فرمان لاویان ۱۹:۲۷ را جدا از قوانین مربوط به رسوم بت پرستانه درک کرده‌اند.

آنها این تمایز را حفظ می‌کنند و اذعان دارند که این ممنوعیت بازتابی از اصل قدوسیت و جدایی است که ارتباطی با عزاداری یا آیین‌های بت پرستانه ندارد.

تحلیل اصطلاحات عبری

واژه‌های عبری استفاده شده در آیه ۲۷، مانند *taqqifu* (תקף), به معنای “کوتاه کردن یا تراشیدن اطراف”، و *tashchit* (תשחית), به معنای “آسیب زدن” یا “نابود کردن”، به ممنوعیتی اشاره دارند که تغییر ظاهر طبیعی مرد را به شکلی که تصویر قدوسیتی را که خدا از قوم خود انتظار دارد خدشه‌دار کند، منع می‌کند.

هیچ ارتباط مستقیمی با رسوم بت پرستانه ذکر شده در آیات قبل یا بعد وجود ندارد.

این فرمان به عنوان یک اصل قدوسیت

ادعای اینکه لاویان ۱۹:۲۷ با آیین‌های بت پرستانه مرتبط است، نادرست و مغرضانه است. این آیه بخشی از مجموعه‌ای از فرامین است که رفتار و ظاهر قوم اسرائیل را هدایت می‌کند و همواره به عنوان دستوری متمایز، جدا از آیین‌های عزاداری یا بت پرستی ذکر شده در دیگر آیات درک شده است.

تعلیم عیسی، با کلام و الگو

پیرو واقعی مسیح از زندگی او به عنوان الگوی خود در همه چیز استفاده می‌کند. عیسی به وضوح بیان کرد که اگر او را دوست داریم، از پدر و پسر اطاعت خواهیم کرد.

این یک شرط برای افراد ضعیف نیست، بلکه برای کسانی است که چشمان خود را بر پادشاهی خدا متمرکز کرده‌اند و حاضرند هر کاری را که لازم است انجام دهند تا زندگی ابدی را به دست آورند—حتی اگر این باعث مخالفت دوستان، کلیسا و خانواده شود.

فرامینی که توسط بیشتر مسیحیت نادیده گرفته شده‌اند

فرامین مربوط به مو و ریش، تیزی‌زیت، ختنه، سیت و گوشت‌های حرام عملاً توسط تمام مسیحیت نادیده گرفته شده‌اند. کسانی که از پیروی از جمعیت سر باز می‌زنند، مطمئناً با آزار و اذیت روبه‌رو خواهند شد، همان‌طور که عیسی به ما گفت.

اطاعت از خداوند نیازمند شجاعت است، اما پاداش آن زندگی ابدی است.